

Zaak 2009-239
Datum uitspraak: 2 december 2009

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

de heer G.J. Middelkoop, appelland,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit Nederland casu quo de examinator van de cursus Formeel strafrecht (R37252), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Bij brief d.d. 8 september 2009 is namens de Commissie voor de examens aan appelland medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (7) op de tentamenzitting van 25 augustus 2009 van de cursus Formeel strafrecht in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appelland heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij e-mailbericht d.d. 6 oktober 2009 (met bijlage). Dit beroep heeft hij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brief d.d. 12 oktober 2009, door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College), per e-mailbericht ontvangen op 13 oktober 2009.
3. Op 14 oktober 2009 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 26 oktober 2009 hebben verweerders appelland medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appelland verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
5. Bij e-mailbericht d.d. 28 oktober 2009 heeft appelland aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten.
6. Naar aanleiding van het verzoek van het College d.d. 29 oktober 2009 aangaande de datum van de zitting heeft appelland op 11 november 2009 per e-mailbericht aangegeven aanwezig te kunnen zijn op de zitting van 2 december 2009, hetgeen aan verweerders is doorgegeven.
7. Verweerders hebben op 18 november 2009 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
8. Appelland heeft bij e-mailbericht d.d. 22 november 2009 het College nog een aanvulling op zijn beroep doen toekomen.
9. Appelland heeft bij e-mailbericht d.d. 2 december 2009 het College laten weten dat hij toch niet bij de hoorzitting van zijn beroepschrift aanwezig kan zijn.
10. Bovengenoemde stukken van appelland en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
11. Het College heeft het beroep van appelland behandeld in een openbare zitting op 2 december 2009 te Heerlen, alwaar appelland, zoals hij reeds had medegedeeld, niet in persoon is verschenen. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw

M.J.A.W. Dols, ambtelijk secretaris en mevrouw mr. A.J.H. de Bruijn, examinator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appelland afgelegde tentamen van de cursus Formeel strafrecht. Appelland heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op de open (deel)vragen 1a, 1c, 1d, 2b, 3a en 4. Voor de tekst van deze vragen en het antwoordmodel wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. Appelland heeft in beroep ondermeer bij vraag 1a gemotiveerd aangegeven dat "het belang van het onderzoek" op grond van een vijftal aspecten kan worden genuanceerd en/of gerelativeerd waardoor het zijns inziens mogelijk is dat de inverzekeringstelling van de verdachte voortduurt. Daarnaast wordt volgens appelland de rechtmatigheidsstoetsing als zodanig niet in het studiemateriaal behandeld en komt zijn beantwoording overeen met de mondelinge bespreking zoals die op internet is te vinden.

Inzake vraag 1c heeft appelland opgemerkt dat hij gemotiveerd heeft aangegeven dat herhaling van dwangmiddelen mogelijk is als sprake is van een ander feit en dat hij niet begrijpt waarom zoveel punten zijn afgetrokken.

Met betrekking tot vraag 1d heeft appelland gemotiveerd aangegeven dat hij aan de hand van de unusregels nader heeft uitgewerkt of het beklag kans van slagen heeft en waarom vervolgbaarheid mogelijk is. Daarnaast valt volgens appelland uit de vraagstelling slechts op te maken dat de bewijsregels moeten worden toegepast en kan uit de vraagstelling niet worden afgeleid dat op de toetsingsmogelijkheden van het hof moet worden ingegaan.

Bij vraag 2b heeft appelland aangegeven dat zijn antwoord het volgens het antwoordmodel vereiste element omvat en dat slechts het tussen haakjes opgenomen alternatief "schorsing van het onderzoek" ontbreekt. Aangezien volgens de vraag slecht "een" wettelijk cassatiemiddel geformuleerd moest worden was het tussen haakjes vermelde middel niet vereist en zou appelland het maximaal aantal te behalen punten moeten worden toegekend. Appelland heeft nog verduidelijkt dat schorsing (al dan niet ambtshalve) een zaak voor de feitenrechter is, bedoeld ter voorkoming van nietigverklaring als ultimum remedium.

In het kader van vraag 3a heeft appelland gemotiveerd aangegeven dat de enkelvoudige bevoegdheid 'aanhouden' van artikel 54 Wetboek van Strafvordering niet toereikend en dus niet van toepassing is, zodat hetgeen in het antwoordmodel over poging is beschreven evenmin hoeft te worden behandeld. Volgens appelland wordt het gooien met stenen veelal gekwalificeerd als (een vorm van) zware mishandeling gezien het mogelijk zwaar lichamelijk letsel en het feit dat een voorwerp wordt gebruikt ter realisatie van het letsel. Volgens appelland is de dubbele bevoegdheid tot aanhouden en binnentreden van artikel 55 lid 2 Wetboek van Strafvordering van toepassing waarbij de aanvullende voorschriften van de Algemene wet op het binnentreden moeten worden nageleefd. Naar de mening van appelland zouden hem dan ook meer punten voor het beantwoorden van deze vraag moeten worden toegekend.

Inzake vraag 4 heeft appelland gemotiveerd aangegeven dat een bevel tot infiltratie tevens de opdracht tot pseudokoop kan inhouden en dat aan drie vereisen moet worden voldaan alvorens het resultaat van infiltratie voor bewijs mag worden gebruikt. Appelland is van mening dat al deze eisen bij de puntentelling moeten worden betrokken. Hij verduidelijkt dat infiltratie op twee plaatsen in het studiemateriaal wordt uitgewerkt en dat het willekeurig is als zonder nadere motivering gekozen wordt slechts enkele voorwaarden aan te halen. Verder begrijpt appelland niet waarom

- toestemming van de officier van justitie zou ontbreken aangezien de casus meldt dat een opsporingsambtenaar *door de officier van justitie is ingezet* als infiltrant.
4. Onder verwijzing naar het verweerschrift merkt de examinator naar aanleiding van de aanvullende motivering van appelland inzake vraag 1a nog op dat haars inziens uit de bijlagen blijkt dat de stof inzake vraag 1a wel is behandeld.
Betreffende vraag 1d merkt de examinator nog op dat als het hof de zaak inhoudelijk gezien niet vol mag toetsen dat dan de kans dat een beklag slaagt minder groot is, zodat de toetsingswijze, in tegenstelling tot hetgeen appelland aangeeft, wel van belang is voor de beantwoording.
Het feit dat appelland vindt dat te weinig punten voor vraag 2b zijn gegeven is volgens de examinator een kwestie van waardering en dus aan haar voorbehouden.
Bij vraag 3a staat volgens de examinator in het antwoord van appelland niets over de (poging tot) mishandeling waarover de casus gaat.
Bij vraag 4 heeft appelland 8 van de 12 punten gekregen omdat hij vergeten is aan te geven dat een bevel van de officier van justitie nodig is hetgeen nodig is op grond van artikel 126 i van het Wetboek van Strafvordering.
Desgevraagd verduidelijkt de examinator dat het belang der orde in casu geen enkele betrekking heeft op de tentamenvraag of het –antwoord. Wel als de vraag ging over voorlopige hechtenis Het voorkomen van recidive heeft niets met het belang der orde te maken. Als in de casus staat dat hij in verzekering wordt gesteld met het doel te voorkomen dat hij andere feiten begaat dan moet worden gemotiveerd of de genoemde grond een toegelaten reden voor inverzekeringstelling is en dat is in casu niet het geval. Natuurlijk zijn er andere redenen mogelijk op grond waarvan inverzekeringstelling mogelijk is maar daar gaat de vraag niet over.
Inzake vraag 1c verduidelijkt de examinator desgevraagd dat er twee criteria zijn waaraan getoetst moet worden, te weten of het al dan niet bekend was en als niet bekend was of het redelijkerwijs bekend had kunnen zijn door een kleine inspanning van bijvoorbeeld de politie. Pas als aan beide criteria is voldaan mag iemand niet voor een tweede keer van zijn vrijheid beroofd worden. Het tweede criterium moet derhalve ook worden onderzocht wil men de vraag kunnen beantwoorden. Appelland is hier niet op ingegaan en heeft daarom minder punten gekregen.
Desgevraagd bevestigt de examinator dat appelland inzake vraag 1d kon begrijpen dat hij had moeten aangeven of het hof al dan niet marginaal toetst. Standaard dient in casu op de bewijsstukken en de toetsingswijze te worden ingegaan hetgeen bij studenten bekend is.
Desgevraagd bevestigt de examinator met betrekking tot vraag 2b dat het beter was geweest om te vragen naar “het wettelijk cassatiemiddel”. Als het stuk tussen haakjes niet genoemd wordt kan het misgaan, omdat je dan een niet volledig cassatiemiddel hebt dat op zich wel wettelijk correct is, maar dit is niet per definitie zo.
Bij vraag 3a verduidelijkt de examinator dat het gaat om casusgegevens en niet om de woorden van Marieke of een opsporingsambtenaar, zodat tentaminandi er vanuit moesten gaan dat het in casu ging om een poging tot mishandeling.
5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen kunnen bij de waardering van antwoorden op open vragen de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zijn. Het College dient te beoordelen of verweerders bij de beoordeling en waardering van het door appelland gegeven antwoord op de open vragen al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden. Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het door de examinator gegeven oordeel met betrekking tot de bestreden open vragen 1a, 1d, 3a en 4 de hier bedoelde grenzen niet doch met betrekking tot de bestreden open vragen 1c en 2b wel te buiten is gegaan.

7. Het College overweegt daartoe dat de examinator in redelijkheid de door haar toegekende puntenwaardering voor de vragen 1a, 1d, 3a en 4 heeft kunnen hanteren doch niet de puntenwaardering voor de vragen 1c en 2b. Het College is van oordeel dat de examinator op goede gronden heeft kunnen volhouden dat appellant, door bij de open vragen 1a, 1d, 3a en 4 uit te gaan van een onjuiste, althans niet voor de hand liggende veronderstelling, geen (volledig) juist antwoord heeft gegeven op de gestelde vragen. In zijn algemeenheid merkt het College op dat het door appellant gegeven antwoord op deze open vragen niet of niet volledig voldoet aan de van tentaminandi te verwachten beantwoordingwijze van juridische vragen, waarbij geschetste problemen worden geanalyseerd en gekwalificeerd aan de hand van relevante wetsartikelen met toepassing van eventuele jurisprudentie en vervolgens gemotiveerd worden opgelost. Bij vraag 1c is het College van mening dat tentaminandi gezien de casus konden denken dat sprake was van een nieuw feit zodat een beantwoording ook vanuit dat oogpunt zou moeten worden beoordeeld. Inzake vraag 2b is het College van oordeel dat nu de examinator ook zelf heeft aangegeven dat het stuk tussen haakjes niet per se nodig was, hier bij de puntentelling rekening zou moeten worden gehouden.
8. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep gegrond voor wat betreft de tentamenvragen 1c en 2b en vernietigt het besluit van verweerders d.d. 8 september 2009. Voor het overige verklaart het College het beroep ongegrond en verwerpt het beroep.

Het College draagt verweerders op om binnen 14 dagen na de datum van (toezending van) deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

Aldus gedaan door mr. A.J. Henzen, voorzitter, mr. ir. M.P.C. Brouns, mr. R.F.W.H.J. Hulscher, dr. J.B.P.E.C. Janssen en dr. J.E.M.M. Syroit, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J.M. Slegers, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. A.J. Henzen op 2 december 2009.

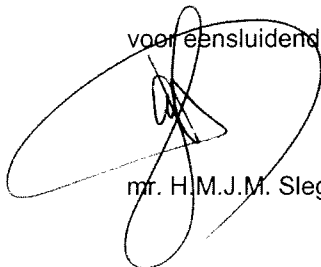
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. H.M.J.M. Slegers

mr. A.J. Henzen

vooreensluitend afschrift,

mr. H.M.J.M. Slegers

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een belanghebbende binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij de Arrondissementsrechtbank (sector Bestuursrecht) binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft, in casu voor appellant: Arrondissementsrechtbank Assen, Sector Bestuursrecht, Postbus 30009, 9400 RA Assen.